

חוק לתיקון פקודת סימני המסחר (מס' 3), תשכ"ה-1965 *

1. במקום סעיף 2 לפקודת סימני המסחר, 1938¹ (להלן – הפקודה), יבוא:

החלפת סעיף 2

2. בפקודה זו –

הגדרות

“הפנקס” – פנקס סימני המסחר שנקבע לפי סעיף 3;

“הרשם” – רשם סימני המסחר שנתמנה לפי סעיף 3;

“הפרה” – (1) שימוש, על-ידי מי שאינו זכאי לכך, בסימן מסחר שנרשם על-פי הוראות פקודה זו, או בסימן הדומה לו, לענין סחורות שלגביהן נרשם או סחורות מאותו הגדר;

(2) שימוש, על-ידי מי שאינו זכאי לכך, בסימן מסחר שנרשם על-פי הוראות פקודה זו לשם פרסום סחורה מסוג הסחורות שהסימן רשום לגביהן או לשם פרסום סחורות מאותו הגדר;

“מדינת האיגוד” – מדינה שהיא חברה באיגוד להגנת הקנין התעשייתי, מכוח אמנת פריס בדבר הגנת הקנין התעשייתי², לרבות שטחי ארץ שהאמנה הוחלה עליהן מכוח סעיף 16 שני לאמנה;

“סימן” – אותיות, ספרות, מלים, דמויות או אותות אחרים או צירופם של אלה, בשנים או בשלושה ממדים;

“סימן מסחר” – סימן המשמש, או מיועד לשמש, לאדם לענין הסחורה שהוא מייצר או סוחר בה;

“סימן שירות” – סימן המשמש, או מיועד לשמש, לאדם לענין השירות שהוא נותן;

“סימן מאשר” – סימן המיועד לשמש בידי אדם, שאינו מנהל עסק, לאישור מקורה של סחורה פלונית שיש לו ענין בה, מרכיביה, דרכי ייצורה, איכותה או תכונה אחרת מתכונותיה, או לאישור טיבו, איכותו או סוגו של שירות פלוני שיש לו ענין בו;

“סימן קיבוצי” – סימן מסחר או סימן שירות השייך לתאגיד שיש לו ענין בסחורה או בשירות שהסימן מיועד לצייןם, וחברי התאגיד משתמשים, או מתכוונים להשתמש, באותו סימן לגבי אותה סחורה או שירות.

2. אחרי סעיף 2 לפקודה יבוא:

חוספת סעיפים
א2 ו-א2

א2. הוראות הפקודה החלות על סימני מסחר יחולו על סימני שירות, בשינויים המחוייבים לפי הענין, וכל מקום בפקודה זו שנאמר בו “סימן מסחר” – אף סימן שירות במשמע, ו”סחורה” – אף שירות במשמע; והוא, כשאין הוראה אחרת לענין זה.

“החלות ההוראות על סימני שירות

ב2. סימן מאשר וסימן קיבוצי דינם כדין סימן מסחר וסימן שירות, וכל מקום בפקודה זו שנאמר בו “סימן מסחר” או “סימן שירות” אף סימן מאשר וסימן קיבוצי במשמע; והכל בכפוף לאמור בסעיפים 10 ו-10א.

דין סימן מאשר וסימן קיבוצי

* נתקבל בכנסת ביום כ"א באדר א' תשכ"ה (23 בפברואר 1965); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בח"ח 809, תשכ"ד, עמ' 136.

¹ ע"ר 1938, חוט" 1 מס' 843, עמ' 103; ס"ח תש"ח עמ' 91; ס"ח תשס"ו, עמ' 28.
² כתבי אמנה 312, כרך 10, עמ' 405.

"בקשה לרישום 6. אדם המבקש לו זכות ייחודית להשתמש בסימן פלוני כסימן מסחר, רשאי לבקש רישום הסימן על פי הוראות פקודה זו."

(1) במקום הסעיפים הקטנים (1) ו-(2) יבוא:

"(1) אין סימן כשר לרישום כסימן מסחר אלא אם יש בו כדי להבחין בין סחורתו של בעל הסימן לבין סחורתיהם של אחרים (להלן — בעל אופי מבחין).";

(2) האמור בסעיפים הקטנים (3) עד (5) יסומן (2) עד (4);

(3) אחרי סעיף קטן (4) יבוא:

"(5) סימן שירות יירשם לגבי שירותים מסויימים או סוג שירותים מסויימים."

(1) במקום פסקאות (א) עד (ג) יבוא:

"(א) סימן המרמז על קשר עם נשיא המדינה או עם ביתו או על חסותו של הנשיא, או סימן שניתן להסיק ממנו על קשר או חסות כאמור;

(ב) דגלי המדינה ומוסדותיה או סמליהם, דגלי מדינות-חוץ או ארגונים בין-לאומיים וסמליהם וכל סימן הדומה לאחד מהם;

(ג) שלטי יוחסין רשמיים, אותות או חותמות רשמיים הנהו-גים על ידי מדינה לציון פיקוח או ערבות, וכל סימן הדומה להם, וכן סימן שניתן להסיק ממנו שבעלו נהנה מחסות ראש המדינה או ממשלה או שהוא מספק סחורות או מעניק שירותים לראש מדינה או ממשלה, והכל אם לא הוכח לרשם כי בעל הסימן זכאי להשתמש באותו סימן";

(2) במקום פסקה (ח) יבוא:

"(ח) סימן שיש עליו תמונתו של אדם, זולת אם נתקבלה הסכמתו של הנוגע בדבר, ואם היא תמונתו של אדם שמת — ידרוש הרשם הסכמתם של שאיריו, זולת אם קיימים לדעתו טעמים סבירים שלא לעשות כן."

8א. הרשם רשאי לסרב לבקשת רישומו של סימן מסחר הזהה עם שמו של אדם אחר או של עסקו או הדומה לאותו שם, לרבות שם עסקו, או המכיל שם זהה או דומה כאמור, אם הסימן עשוי להטעות את הציבור או לגרום להתחרות בלתי הוגנת."

10. (1) הרשם רשאי לרשום סימן מאשר, אם הוא שוכנע שיש ביכולתו של בעל הסימן לקיים את התכונות שאותו סימן מיועד לסמנן.

- (2) סימן מאשר נתון לרישום אף אם אינו בעל אופי מבחין כנדרש לפי סעיף 7 (1).
 (3) לא יועבר סימן מאשר אלא לאחר קבלת רשות לכך מן הרשם."

8. אחרי סעיף 10 לפקודה יבוא:

110א. (1) הרשם רשאי לרשום סימן קיבוצי אם שוכנע שהסימן מיועד לשימוש על ידי חברי החבר ושלבעלו הפיקוח על השימוש בסימן על ידי אותם חברים.

(2) לכל ענין שבפקודה זו יראו שימוש בסימן קיבוצי על ידי חבריו של החבר-בעל-הסימן כשימוש על ידי הבעל ואין נפקא מינה אם הבעל עצמו משתמש או מתכוון להשתמש בו.

(3) סימן קיבוצי לא יועבר אלא לאחר קבלת רשות מן הרשם."

חוספת סעיף 110א

רישום סימן קיבוצי

9. אחרי סעיף 11 לפקודה יבוא:

111א. (1) על אף האמור בסעיפים 7 ו-8 לפקודה לא יסרב הרשם לרישורו מו של סימן מסחר הרשום כסימן מסחר בארץ מוצאו, אלא באחת מאלה:
 (א) רישום הסימן בישראל יפגע בזכויות שרכש בישראל אדם אחר;

(ב) הסימן אינו בעל אופי מבחין;

(ג) הסימן מורכב אך ורק מאותיות או ציונים העשויים לשמש במסחר כדי לציין את סוג המוצרים, איכותם, כמותם, מקום מוצאם, ייעודם, תקופת ייצורם או שויים;

(ד) הסימן שגור בשפת הדיבור או במנהגי המסחר הכנים והמקובלים בישראל;

(ה) הסימן גוגד את המוסר או תקנת הציבור;

(ו) יש בסימן כדי להטעות את הציבור.

(2) "ארץ מוצא" – לענין סימן מסחר שמבקשים לרשמו על פי סעיף זה – מדינת האיגוד שבה יש למבקש מפעל תעשייתי או מסחרי ממשי או רציני, ואם אין לו מפעל כזה בתחומי מדינה כאמור – מדינת האיגוד שבה מקום מושבו, ואם אין לו מקום מושב בתחומי מדינה כאמור – מדינת האיגוד שהוא אזרח.

(3) קיבל הרשם לרישום סימן שלא היה גרשם אלמלא הוראת סעיף קטן (1) יצויין הדבר בעת פרסום הבקשה ובפנקס."

חוספת סעיף 111א

רישום סימנים הרשומים בארץ לארץ

10. בסעיף 15 (1) לפקודה תימחק הסיפה "או, אם הנדון הוא בקשה שהוגשה בהתאם להוראות הסעיף 41, יהא תאריך רישומו כתאריך הבקשה לרישום במדינה הנכרית, ותאריך זה ייחשב לצרכי פקודה זו כתאריך הרישום".

תיקון סעיף 15

11. במקום סעיף 16 לפקודה יבוא:

16. (1) לא מילא המבקש אחר דרישות הרשם תוך המועד שקבע ונתן הרשם למבקש הודעה בכתב בטופס שנקבע, ועברו שלושה חדשים מיום מתן אותה הודעה ולא מילא המבקש אחר הדרישה, רשאי הרשם לראות את הבקשה כבטלה.

חלפת סעיף 16

ביטול בקשות

(2) הרשם רשאי להאריך את המועדים שנקבעו לפי סעיף זה אם נתבקש לעשות זאת בדרך ובמועד שנקבעו בתקנות ואם נתן המבקש טעמים סבירים למתן הארכה.

חלפת סעיף 19

12. במקום סעיף 19 לפקודה יבוא:

19. (1) סימן מסחר רשום ניתן להעברה על ידי בעל הסימן ויכול לעבור מכוח הדין, בין יחד עם המוניטין של העסק בסחורות שלגביהן רשום הסימן ובין בנפרד ממנו, ואולם רשאי הרשם לסרב רישום העברה כאמור אם לדעתו השימוש בסימן על ידי מי שהועבר לו הסימן עשוי להטעות את הציבור, או אם לדעתו ההעברה נוגדת את תקנת הציבור.
(2) לענין סעיף קטן (1) דין סימן מסחר שתלויה בקשה לרישום ועדיין לא נרשם, כדין סימן מסחר רשום.

העברת סימן מסחר

הוספת סעיפים 19א עד 19ד

13. אחרי סעיף 19 לפקודה יבוא:

19א. (1) רשאי בעל סימן מסחר רשום להרשות לאדם אחר (בסעיף זה – בעל רשות) להשתמש בסימנו, לענין הסחורות שלגביהן רשום הסימן, כולן או מקצתן.

הרשאה לשימוש בסימן

(2) לא יהיה תוקף להרשאה אלא אם נרשמה לפי הוראות סעיף זה, ורשאי הרשם לרשום אותה בכפוף לתנאים ולהגבלות שייראו לו.

(3) כל עוד בעל רשות משתמש בסימן במהלך עסקו לענין הסחורת בהתאם להרשאה ובכפוף לתנאים או להגבלות שבה, יראו את זכות השימוש בסימן על ידי בעל הרשות כשימוש ייחודי על ידי בעל הסימן.

(4) הרשם רשאי לרשום הרשאה, אם הוכח להנחת דעתו שהשימוש בסימן המסחר לענין הסחורה שלגביה מתבקש הרישום אינו נוגד את תקנת הציבור ואין בו כדי להטעות.

19ב. (1) בקשה לרישום הרשאה, בצורה שנקבעה, תוגש על ידי בעל הסימן ועל ידי הבא להירשם כבעל רשות ותפרט, בין היתר:

בקשת רישום הרשאה

(א) היחסים בין בעל הסימן לבין הבא להירשם כבעל הרשות, לרבות מידת הבקורת של בעל הסימן על השימוש בו על ידי בעל הרשות;

(ב) הסחורות שלגביהן מתבקשת ההרשאה;

(ג) התנאים או ההגבלות שיחולו על השימוש בסימן מכוח ההרשאה, אם תירשם;

(ד) תקופת ההרשאה, אם נתבקש רישומה לזמן קצוב.

(2) הרשם רשאי לדרוש כל מסמך, ראיה או פרט שייראה לו מועיל לבירור הבקשה.

(3) פרטים כאמור בסעיפים הקטנים (1) ו-(2), למעט פרטים שיירשמו, לא יהיו פתוחים לעיון הקהל.

(א) רשאי הרשם לשנות רישום הרשאה, בכל הנוגע לסחור-
רות שההרשאה חלה עליה ולתנאים או להגבלות שההרשאה
כפופה להן, אם בעל הסימן יבקש על כך בצורה שנקבעה;

(ב) רשאי הרשם לבטל רישום הרשאה, אם בעל הרשות
יבקש על כך בצורה שנקבעה;

(ג) רשאי הרשם לבטל רישום הרשאה, אם נתבקש על כך
והוכח להנחת דעתו כי יש בקיום ההרשאה, או בשימוש בסימן
המסחר על ידי בעל הרשות, כדי לפגוע בתקנת הציבור או
כדי להטעות;

(ד) לפני שהרשם יבטל לפי סעיף זה רישום הרשאה או
ישנה את תנאיה, יתן לכל צד הנוגע בדבר הזדמנות להשמיע
טענותיו;

(ה) בוטל רישום סימן או נמחק, בטלה גם הרשאה שניתנה
לגביו.

19. החלטות הרשם מכוח הוראות הסעיפים 19 עד 19 נמונות לערעור
לפני בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק.

זכות ערעור

14. במקום סעיף 20 לפקודה יבוא:

החלטת סעיף 20

20. תקפו של רישום סימן מסחר הוא שבע שנים מיום הגשת הבקשה
לרישום, ולאחר מכן ניתן להאריך את תוקף הרישום על פי הוראות סעיף
21.

"תקופת תקפו של
רישום

15. בסעיף 21 לפקודה, בסעיף קטן (2), במקום "ואם בגמר הזמן הקבוע לכך לא נתקיימו
התנאים הנ"ל, רשאי הרושם למחוק אותו סימן מסחרי מהפנקס, לפי התנאים,
לכשנקבעו תנאים, שלפיהם מחזירים אותו סימן לפנקס כפי שייקבע" יבוא:

תיקון סעיף 21

"ואם תוך ששה חדשים לאחר היום שבו תם המועד האמור לא שולמה
האגרה, ימחק הרשם את סימן המסחר, ואולם –

(א) אם שולמה האגרה תוך ששת החדשים האמורים, תיווסף
לאגרה תוספת בשיעור שייקבע בתקנות;

(ב) רשאי הרשם אם שוכנע שמן הצדק לעשות כן להחזיר
את הרישום לתקפו, בתנאים שיראה ולאחר תשלום האגרות
שלא שולמו והאגרה הנוספת שנקבעה לענין זה בתקנות."

16. בסעיף 22 לפקודה, האמור בסעיפים קטנים (2) ו-(3) יסומן (3) ו-(4) ולפניהם יבוא:

תיקון סעיף 22

"(2) לענין סעיף זה יראו כל אחד מהמעשים המנויים להלן כאילו
אין שימוש בתום לב בסימן מסחר –

(א) שימוש בסימן המסחר בישראל כפרסומת בלבד, בין
בעתונות מקומית ובין בעתונות חוץ המגיעה לישראל, זולת

אם קיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות, לדעת בית המשפט
או הרשם, שלא להשתמש בסימן על גבי סחורות המיוצרות
בישראל או הנמכרות כאן;

(ב) ביטול הרשאה לשימוש בסימן שניתנה ליצרן מקומי
לפי סעיף 19א, זולת אם ההרשאה בוטלה עקב הפרת תנאים,
או משום שנותן הרשיון מתכוון לייצר בעצמו את המוצר
שלסימונו נועד הסימן או לתת את הרשיון ליצרן מקומי אחר.

17. בסעיף 25 לפקודה, בפסקה (5), במקום הסיפה "תוך חמש שנים מיום רישומו של
הסימן" יבוא "תוך חמש שנים מיום מתן תעודות הרישום על פי סעיף 15(2); אולם –

(א) סימן מסחר של תושב-חוץ הרשום בארץ מוצאו לא יימחק אלא אם
נתקיים בו תנאי הפוסל אותו לרישום על פי הוראת סעיף 11א;

(ב) סימן מסחר של תושב-חוץ אשר אינו כשר לרישום על פי הוראות סעיפים
7 ו-8 ונרשם על פי הוראות סעיף 11א, יהא ניתן למחיקה בכל עת בשל כל
נימוק הפוסל אותו לרישום על פי הוראות סעיפים 7 ו-8 לאחר שחדל להיות
רשום בארץ מושבו, אך אין בהוראה זו כדי למנוע מבעל הסימן להוכיח כי בעת
הגשת הבקשה למחיקה היה הסימן ראוי לרישום אילו הוגשה הבקשה לרישומו
על ידי תושב ישראל.

חלפת סעיף 34

18. במקום סעיף 34 לפקודה יבוא:

"תביעה על הפרה 34. (1) בעל סימן מסחר שנרשם על פי הוראות פקודה זו רשאי
להגיש תביעה על הפרה ולא ייזקק בית המשפט לתביעה על הפרה לגבי
סימן מסחר שלא נרשם כאמור.

(2) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 33 לפקודת
הנזיקין האזרחיים, 1944.

חלפת סעיף 37

19. במקום סעיף 37 לפקודה יבוא:

"סעדים 37. במשפט על הפרה יהיה התובע זכאי לסעד בדרך של צו מניעה
ולדמי נזק בנוסף על כל סעד אחר שבית המשפט הדן בדבר מוסמך לתיתו."

תיקון סעיף 41

20. בסעיף 41 לפקודה –

(1) בסעיף קטן (1) יימחק "ותאריך הרישום יהיה תאריך הבקשה במדינה
הנכרית";

(2) אחרי סעיף קטן (2) יבוא:

"(3) סעיף זה יחול על מדינות ששר החוץ הודיע כי נחתם אתן
הסכם הדדי להגנה על סימני מסחר וכל עוד הסכם כזה בתקפו."

הוספת סעיף 41א

21. אחרי סעיף 41 לפקודה יבוא:

"זכות קדימה 41א. (1) מי שהגיש במדינת איגוד בקשה לרישום סימן מסחר וכן מי
לרישום סימן
מסחר שבא במקומו כדין, רשאים לבקש רישום הסימן בישראל על פי הוראת

סעיף זה, ולבקשתם תהיה זכות קדימה לפני כל בקשה לרישום שהוגשה אחרי תאריך הגשת הבקשה בחוץ לארץ.

(2) בקשה לרישום על פי סעיף קטן (1) יש להגישה תוך ששה חדשים מתאריך הגשת הבקשה הראשונה לרישום הסימן.

(3) הוראות סעיף זה אין בהן כדי להקנות זכות לפיצויים על הסרה שנעשתה לפני יום הגשת הבקשה לרישום הסימן בישראל.

תיקון סעיף 42 .22. בסעיף 42 לסקודה, במקום "על פי הסעיף האחרון" יבוא "על פי סעיפים 41 ו-41א".

ביטול סעיף 43 .23. סעיף 43 לסקודה – בטל.

דב יוסף
שר המשפטים

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שור
נשיא המדינה